

Veckans växt v. 23 2006

Sötkörsbär (*Prunus avium* L.)

Körsbärsodling har förekommit alltsedan vår tidräknings början. Romaren Varro (116-27 f. Kr.) beskriver hur utvalda körsbärsträd förökas genom ympning, och hans landsman Plinius den äldre (23-79 e. Kr.) berättar om åtta dåtida sorter.

Här i Norden visar fynd från arkeologiska utgrävningar att körsbär ingick i dieten redan för 1500 år sedan. Vidare att körsbärsträd odlades i de medeltida klosterträdgårdarna. Liksom av andra fruktslag har lokalsorter uppstått genom tillvaratagande av vildväxande plantor eller

kärnsådder. I Sverige växer sötkörsbäret, som också kallas fågelbär, vilt eller förvildat från Skåne i söder till Uppland, Dalarna och Värmland i norr. 'Gårdebo', 'Erienne', 'Fryksås' och 'Hornöbiggarå' är exempel på svenska lokalsorter. 'Hornöbiggarå' är idag en borttappad sort som eftersöks genom POMs Frukt- och bärupprop. Vi är även intresserade av att få in tips om andra mindre kända sorter som spridits lokalt.

Körsbärsträd på frögrundstam är starkväxande, och blir upptill 20 meter höga. Livstiden överstiger sällan 100 år. Träden skänker de läckraste av frukter till såväl människor som fåglar. De utgör också en oas av skugga i trädgården, där vi gärna vilar och njuter sommarens kaffetår.

Text och foto: Inger Hjalmarsson, Pom